

תורת השדות - הגדרות בלבד

מבנים אלגבריים (2) - 80446

מרצה: שי אברה

מתרגל: אור רז

סוכס ע"י שריה אנסבכר

סמסטר ב' תשפ"ד, האוניברסיטה העברית

תוכן העניינים

3	1 התחלה
3	2 הרחבת שדות
4	3 שדות פיצול

בהכנת סיכום זה נעזרתי רבות בספר "מבנים אלגבריים" מאת: דורון פודר, אלכס לובוצקי ואהוד דה-שליט.

* * *

סביר להניח שהסיכומים שלי מכילים טעויות רבות - אני מוצא כאלה כל יום (רשימת טעויות נפוצות), אני מפציר בכם לעדכן אותי בכל טעות שאתם מוצאים (ממש כל טעות ללא יוצא מן הכלל); אתם מוזמנים להגיב על גבי המסמכים ב-Google Drive, לשלוח לי דוא"ל או למלא פנייה באתר.

לסיכומים נוספים היכנסו לאתר:

אקסיומות השלמות - סיכומי הרצאות במתמטיקה

<https://srayaa.wixsite.com/math>

1 התחלה

♣ ראו גם את הקובץ "על שדות".

יהי \mathbb{F} שדה.

הגדרה 1.1. המציין של \mathbb{F} (נקרא גם המאפיין של \mathbb{F}) הוא הסדר של 1 בחבורה החיבורית של \mathbb{F} כאשר סדר זה סופי, ואם אינו סופי יהיה המציין 0; בכל מקרה נסמן את המציין ב- $\text{char}(\mathbb{F})$.

למה להגדיר את המציין להיות 0 ולא ∞ ? כך לא יהיה צורך לחלק למקרים וזה טבעי הרבה יותר.

טענה. $\text{char}(\mathbb{F})$ הוא מספר ראשוני או ש- $\text{char}(\mathbb{F}) = 0$.

מסקנה. \mathbb{F}_p ניתן לשיכון בכל שדה ממציין p ראשוני, ו- \mathbb{Q} ניתן לשיכון בכל שדה ממציין 0.

הגדרה 1.2. השדה הראשוני של \mathbb{F} הוא \mathbb{F}_p אם $p := \text{char}(\mathbb{F})$ ראשוני, ואחרת יהיה \mathbb{Q} השדה הראשוני של \mathbb{F} .

2 הרחבת שדות

הגדרה 2.1. יהיו \mathbb{E} שדה ו- $\mathbb{F} \subseteq \mathbb{E}$ תת-שדה, במקרה כזה נאמר ש- \mathbb{E} הוא שדה הרחבה של \mathbb{F} או ש- \mathbb{E} מרחיב את \mathbb{F} ונסמן ${}^1\mathbb{E}/\mathbb{F}$. שדה \mathbb{K} ייקרא שדה ביניים של ההרחבה \mathbb{E}/\mathbb{F} אם \mathbb{F} הוא תת-שדה של \mathbb{K} ו- \mathbb{K} הוא תת-שדה של \mathbb{E} .

♣ פעמים רבות נכתוב "תהא \mathbb{E}/\mathbb{F} הרחבת שדות" וכדומה, וכוונתנו תהיה "יהיו \mathbb{F} ו- \mathbb{E} שדות כך ש- \mathbb{E} הוא שדה הרחבה של \mathbb{F} ".

תהא \mathbb{E}/\mathbb{F} הרחבת שדות.

סימון: אם \mathbb{E} נוצר סופית כמרחב וקטורי מעל \mathbb{F} אז נסמן ב- $\dim_{\mathbb{F}} \mathbb{E}$ את הממד של \mathbb{E} כמ"י מעל \mathbb{F} .

הגדרה 2.2. אם \mathbb{E} נוצר סופית כמרחב וקטורי מעל \mathbb{F} , אז דרגת ההרחבה של \mathbb{E} היא $[\mathbb{E} : \mathbb{F}] := \dim_{\mathbb{F}} \mathbb{E}$ ונאמר ש- \mathbb{E}/\mathbb{F} היא הרחבה סופית, אחרת נכתוב $[\mathbb{E} : \mathbb{F}] = \infty$ ונאמר ש- \mathbb{E}/\mathbb{F} היא הרחבה אין-סופית.

טענה. תהא X קבוצת תתי-שדות של שדה \mathbb{F} , החיתוך של כל תתי-השדות ב- X הוא תת-שדה של \mathbb{F} , וזהו השדה הגדול ביותר (ביחס להכלה) שמוכל בכל תתי-השדות ב- X .

הגדרה 2.3. תהא $S \subseteq \mathbb{E}$, נסמן ב- $\mathbb{F}(S)$ את החיתוך של כל תתי-השדות של \mathbb{E} המכילים את $S \cup \mathbb{F}$, $\mathbb{F}(S)$ ייקרא תת-השדה של \mathbb{E} הנוצר ע"י S .

מסקנה 2.4. תהא $S \subseteq \mathbb{E}$ תת-קבוצה, מתקיימים שלושת הפסוקים הבאים:

1. $\mathbb{F}(S)$ הוא תת-שדה של \mathbb{E} .

2. $S \subseteq \mathbb{F}(S)$.

3. לכל תת-שדה $E \subseteq \mathbb{E}$ המכיל את S מתקיים $\mathbb{F}(S) \subseteq E$.

סימון: עבור קבוצה סופית $\{s_1, s_2, \dots, s_n\} \subseteq \mathbb{E}$ נכתוב גם $\mathbb{F}(s_1, s_2, \dots, s_n) := \mathbb{F}(\{s_1, s_2, \dots, s_n\})$.

¹אין שום קשר לחוג מנה, זהו סימון בלבד שאינו קשור בשום צורה שהיא.

הגדרה 2.5. יהי $\mathbb{K} \subseteq \mathbb{E}$ תת-שדה, נאמר שתת-קבוצה $S \subseteq \mathbb{K}$ היא קבוצת יוצרים של \mathbb{K} מעל \mathbb{F} אם $\mathbb{K} = \mathbb{F}(S)$.

הגדרה 2.6. \mathbb{E}/\mathbb{F} תיקרא הרחבה נוצרת סופית אם קיימת קבוצה סופית $S \subseteq \mathbb{E}$, כך ש- $\mathbb{E} = \mathbb{F}(S)$, ותיקרא הרחבה פשוטה אם קיים $\alpha \in \mathbb{E}$ כך ש- $\mathbb{E} = \mathbb{F}(\alpha)$ (כזה α ייקרא יוצר פרימיטיבי של \mathbb{E} מעל \mathbb{F}).

למה. לכל $\alpha \in \mathbb{E}$ מתקיים:

$$\mathbb{F}(\alpha) = \left\{ \frac{P(\alpha)}{Q(\alpha)} \mid P, Q \in \mathbb{F}[x], Q(\alpha) \neq 0 \right\}$$

הגדרה 2.7. איבר $\alpha \in \mathbb{E}$ ייקרא אלגברי מעל \mathbb{F} אם קיים $P \in \mathbb{F}[x]$ כך ש- $P(\alpha) = 0$, אחרת ייקרא טרנסצנדנטי. \mathbb{E}/\mathbb{F} תיקרא הרחבה אלגברית אם כל איברי \mathbb{E} אלגבריים מעל \mathbb{F} , אחרת תיקרא טרנסצנדנטית.

♣ העובדה שאיבר $\alpha \in \mathbb{E}$ הוא אלגברי מעל \mathbb{F} אומרת שלמרות שבלמה האחרונה אין מגבלה על דרגת הפולינומים, בפועל יש כזו מפני שתמיד אפשר לחלק (עם שארית) את הפולינומים בפולינום שמאפס את α ולקחת רק את השארית.

סימון: לכל $\alpha \in I$ נסמן $I_\alpha := \{P \in \mathbb{F}[x] : P(\alpha) = 0\}$.

טענה. I_α הוא אידיאל של $\mathbb{F}[x]$, ו- α הוא איבר אלגברי מעל \mathbb{F} אם ורק אם $I_\alpha \neq \{0\}$.

הגדרה 2.8. יהי $\alpha \in \mathbb{E}$ איבר אלגברי מעל \mathbb{F} , הפולינום המינימלי של α מעל \mathbb{F} הוא הפולינום המתוקן היוצר את האידיאל I_α , פולינום זה יסומן ב- m_α וכמו כן הדרגה של α מעל \mathbb{F} תוגדר ע"י $\deg_{\mathbb{F}}(\alpha) := \deg(m_\alpha)$.

3 שדות פיצול

תהא \mathbb{E}/\mathbb{F} הרחבת שדות.

הגדרה 3.1. נאמר שפולינום $f \in \mathbb{F}[x]$ מתפצל בשדה הרחבה \mathbb{E} אם ניתן להציגו כמכפלה של גורמים ליניאריים ב- $\mathbb{E}[x]$, כלומר אם קיימים $a_1, a_2, \dots, a_{\deg f}, c \in \mathbb{E}$ כך שמתקיים:

$$f(x) = c \cdot \prod_{i=1}^{\deg f} (x - \alpha_i)$$

הגדרה 3.2. נאמר ששדה הרחבה \mathbb{E} הוא שדה פיצול של פולינום $f \in \mathbb{F}[x]$, אם f מתפצל ב- \mathbb{E} , ובנוסף \mathbb{E} הוא שדה הביניים היחיד של \mathbb{E}/\mathbb{F} שבו f מתפצל.

♣ אנחנו נראה בהמשך שלכל פולינום יש שדה פיצול, ובהמשך נראה גם ששדה פיצול הוא יחיד עד כדי איזומורפיזם, א"כ מוצדק לדבר עליו בה"א הידעה.

הגדרה 3.3. נאמר ש- \mathbb{F} הוא שדה סגור אלגברית אם לכל פולינום $f \in \mathbb{F}[x]$ כך ש- $\deg f \geq 1$ יש שורש ב- \mathbb{F} .

הגדרה 3.4. נאמר ששדה הרחבה \mathbb{E} הוא סגור אלגברי של \mathbb{F} אם \mathbb{E}/\mathbb{F} היא הרחבה אלגברית ו- \mathbb{E} סגור אלגברית.

משפט. קיימת הרחבת שדות \mathbb{E}/\mathbb{F} כך ש- \mathbb{E} סגור אלגברית.

♣ מכאן שלכל שדה יש סגור אלגברי.

♣ לא הוכחנו זאת, אך לכל שדה יש שדה סגור אלגברית מינימלי (**ביחס לשיכון?**) יחיד (עד כדי איזומורפיזם).

סימון: לכל שדה \mathbb{F} נסמן את אותו שדה סגור אלגברית מינימלי ב- $\overline{\mathbb{F}}$ ונקרא לו הסגור האלגברי של \mathbb{F} .